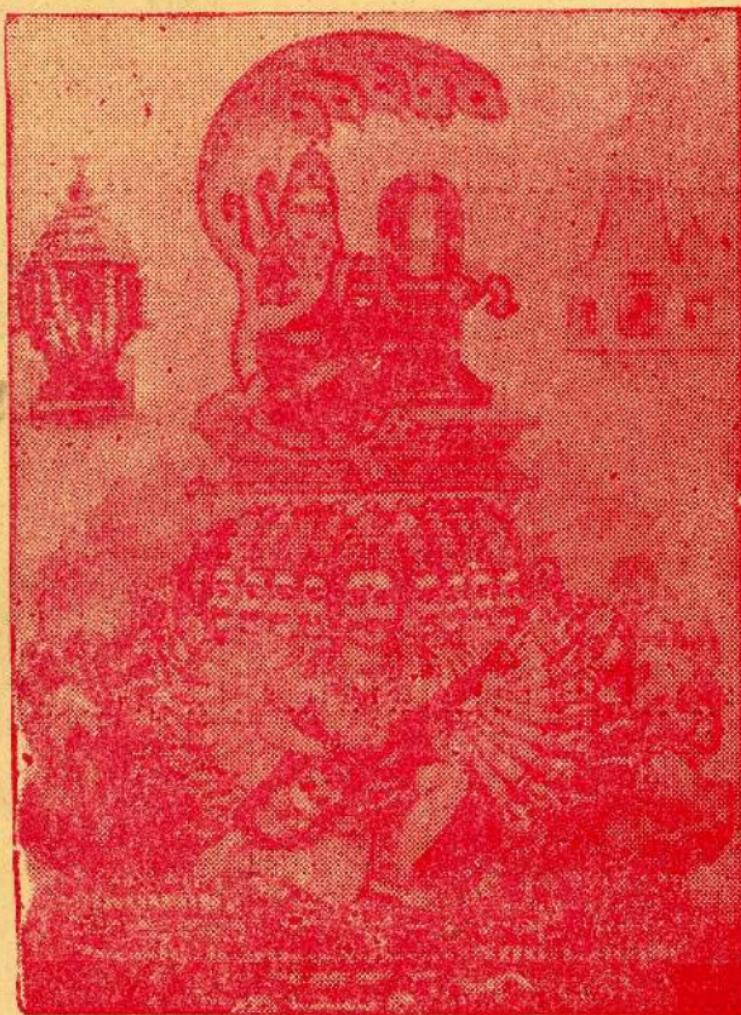

வ
சிவமயம்

நயினாதீவ

ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்பாள் கோயில்
உள்வெந்தி சுற்றுப்பிரகாரத்
தோத்திரப் பாக்களின் தொகுப்பு

எ.

சிவமயம்

நயினாதீவு

ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் கோவில்
உள்ளீது சுற்றுப்பிரகாரத்

கோத்திரப் யாக்களின் கோருப்பு

(சக்தி உபாசகர்கள் மனனம் செய்தற்குரியவை)

பதிப்புரிமை:- அறங்காவலர் சபைக்குரியது

வெளியீடு:- அறங்காவலர் சபை
ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் கோவில்
நயினாதீவு.

வெளியீடு :- 1

1998 - 06 - 25

ମୁଖ୍ୟାନ୍ତରି

ପଦ୍ମପାତ୍ରି

ବେଳିଲାକ୍ଷ ଚାନ୍ଦମିଶ୍ର ମହାପାତ୍ରି କୁ
ରାଜବିନ୍ଦୁମଣ୍ଡଳ କିମ୍ବା ଏ

ମହାପାତ୍ରି ପ୍ରକାଶକ ପଞ୍ଜାବ

ବେଳିଲାକ୍ଷ ଚାନ୍ଦମିଶ୍ର ପଦ୍ମପାତ୍ରି
ମହାପାତ୍ରି ପଞ୍ଜାବ. କିମ୍ବା ଏ

எ-

சிவமயம்

“போற்ற என் வாழ்முதலாகிய போருளே”

அம்பாளைத் தனிசிக்க வரும் அடியார்கள் அன்னன் யின் அருட்பொலில் தம்மை மறந்து நின்று கண்ணீர் மல்கி, பிரார்த்தனை செய்தமின் உள்ளீதிக் சுற்றுப் பிரகாரத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கும் தெய்வீகப் பாடல்களில், தம்மையே மறந்து நின்று, பாடிப் பரவும்போதும் சிறு சிறு காகிதங்களில் அவற்றை எழுதிக்கொண்டிருந்த போதும், அவதானித்த நான், இப்பாடல்களைப் புத்தக வடிவில் அச்சிட்டு சிறு தொகைப் பணத்திற்கு வழங்கி னால் நல்லது எனக் கருதினேன். எனது கருத்தை அறங்காவலர் சபையினரும் மனமுவந்து ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இந்தவகையில் முதல் பதிப்பாக இச்சிறிய வெளியீடு அடியார்கள் கருத்தை கிடைக்கின்றது. இதனைப் பெற்று அடியார்கள் மனதிறைவு கொள்வார்கள் என்பது எமது நம்பிக்கை. எமது இரண்டாவது வெளியீடாக திருக்குடமுழுக்கு விழாப் பாடல் தொகுதியும், மூன்றாவது வெளியீடாக நயினை ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்பாள் தல வரலாறும் (மும்மொழிகளில்) நான்காவது வெளியீடாக அன்னை மேல் கவிஞர்களால் பாடப்பட்ட அருட்களிப் பாமாளையும் வெளிவரவிருக்கின்றதென்பதையும் மகிழ்வுடன் அறியத்தருகின்றேன்.

“தாயேபாக வளர்த்தனை போற்றி”.

அறங்காவலர் சபை,
ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் கோயில்,
நயினாதேவு.

ஆ. தியாகராா
தலைவர்

வ.
சிவமயம்

நயினாதீவு. ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன்
உள்ளீதி சுற்றுப்பிரகாரத்

திருமுறைத் தோத்திரப் பாக்கள்

(சக்தி உபாக்கர்கள் மனனம் செய்வதற்குரியவை)

விநாயகர் துதி

ஆணமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை பொன்னம்பஜவன்
ஞானகுரு வாணிபதம் நாடு.

கும்பமாழுனியின் கரகநீர் கவிழ்த்துக்
குளிர்மலர் நந்தனங் காத்துச்
செம்பொனாட் டிறைவர்க்கு அருளிய
நினது திருவருட் பெருமையை மறவேன்
நம்பினார்க்கிணிய அருண் மகப்பேறே
நற்குணத்தோர் பெரு வாழ்வே
வம்பறா மலர்த்தார் மழைமுகிற் கூந்தல்
வல்லபைக் கணேச மாமணியே.

தேவாரம்

மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
ஏண்ணில் நல்லகதிக்கி யாதுமோர் குறைவில்லைக்
கண்ணில் நல்லஃதுறும் கழுமல வளதகர்
பெண்ணில் நல்லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

என்ன புண்ணியாஞ் செய்தனன நெஞ்சமே
 இருங்கடல் வையத்து
 முன்னநீபுரி நல்வினைப் பயனிடை
 முழுமணித் தரளங்கள்
 மன்னு காவிரி சூழ்திரு வலஞ்சுழி
 வாணனை வாயாரப்
 பன்னியாதறித் தேத்தியும் பாடியும்
 வழிபடு மதனாலே.

அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச் சிற்றம்பலம்
 பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை
 என்னம் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற
 இன்னம் பாலிக்கு மோஇப் பிறவியே.

வத்தமணவாலிங்க மண்ணியின் கட்பாலாட்டும்
 சிந்தைசெய் வோன்றனறன் கருமந்தேர்ந்து சிதைப்பான் வருமத்
 தந்தைத்தனச் சாடுதலுஞ் சண்மச னென்றருவிக்
 கெர்ந்தனவு மலர்கொடுத்தான் கோளிலியெம் பெருமானே.

திருத்தாண்டகம்

எழுந்ததிரை நதித்திவலை நனைந்த திங்கள்
 இளதிலாத் திகழ்கின்ற வளர்சடையனே
 கொழும்பவளச் செங்கனிவாய்க் காமக்கோட்டி
 கொங்ககயினை அமர்பொருது கோலங்கொண்ட
 தழும்புளவே வரைமார்பில் வெண்ணூலுண்டே
 சாந்தமொடு சந்தனத்தின் அளறுதங்கி
 அழுந்திய செந்திருவுருவில் வெண்ணீற்றானே
 அவனாகில் அதிகை வீரட்டங்காமே.

திருவாசகம்

துடிகொள்நேர் இடையான் சுரிகுழல் மடந்தை
 துணைமுலைக் கண்கள் தோய் கவடு
 பெராடிகொள்வான் தழலிற் புன்னிபோல் இரண்டு
 பொங்கொளி தங்குமார் பின்னே
 செடிகொள்வான் பொழில்குழ் திருப்பெருந்துறையில்
 செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
 அடிகளே 'அடியேன்' ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றால் என்றாயே.

- மாணிக்கவாசகர்

திருவிசைப்பா

அம்பரா அனலா அனிலமே புவிநி
 அம்புவே இந்துவே இரளி
 உம்பரா லொன்று மறியொணா வனுவா
 யொழிவற நிறைந்த வொண் சுடரே
 மொய்ம்பராய் நலஞ்சொன் முதறிவாளர்
 முகத்தலை யகத்தமர்ந் தெனக்கே
 யெம்பிராணாகி யாண்டநீ மீண்டே
 யெந்தையுந் தாயுமரயினேயே.

- கருவூர்த்தேவர்

திருப்பல்லாண்டு

மிண்டு மனத்தவர் போமின் கண்
 மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
 கொண்டுங் கொடுத்துங் குடி குடி
 யீசற்காட் செய்மின் குழாம் புகுந்
 தண்டங் கடந்த பொருளன
 வில்லதோ ரானந்த வெள்ளப் பொருள்
 பண்டு மின்று மென்று மூளை
 பொருளென்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

- சேந்துவார்

சுலம்பூ வொடுது மயறந் தறியேன்
 தமிழோ டிசைபா டல்மறந் தறியேன்
 நலந்தீங் கிலுமுன் ணைமறந் தறியேன்
 உன்னா மம்ளன்னா வில்மறந் தறியேன்
 உலந்தார் தலையிற் பலிகொண் டுழல்வாய்
 உடலுள் ஞருகுலை தவிர்த் தருளாய்
 அலந்தே ணடியே ஏதிகைக் கெடில
 வீரட்டா ணத்துறை யம்மானே.

கைப்போது மலர் தூஷிக் காதுவித்து வானோர்கள்
 முப்போது முடிசாய்த்துத் தொழுநின்ற முதல்வனை
 அப்போது மலர் தூவி யைம்புனு மகத்தடக்கி
 எப்போது மினியானை யென்மனத்தே வைத்தேனே.

நமச்சி வாயவே ஞானமூங் கல்வியும்
 நமச்சி வாயவே நான்றி விச்சையும்
 நமச்சி வாயவே நாநவின் நேத்துமே
 நமச்சி வாயவே நன்னெறி காட்டுமே.

- நாவுக்கரார்

நங் கடம்பனை பெற்றவள் யங்கினன்
 தென் கடம்பை திருக்கரைக் கோயிலான்
 தன் கடன்அடி யேண்டியும் தாங்குதல்
 வன் கடன்பளி செய்து கிடப்பதே.

ஜானாயுவி ராணாயுட லாணாயுல காணாய்
 வாணாய்நில னாணாய்கட லாணாய்மலை யாணாய்
 தேணார்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணை நல்லூராருட்
 ஆணாயுனக் காளாயினி யல்லே வெண்ணாமே. [இறையுள்
 - சுந்தரர்

திருவருச்சும்

பொய்யாய செல்வத்தே புக்கழுந்தி நாள்தோறும்
மெய்யாகக் கருதிக் கிடந்தேனை ஆட்கொண்ட
ஐயான் னாருயிரே அம்பலவா என்றவன்தன்
செய்யார் மலரடிக்கே சென்றுதாய் கோத்துப்பீ.

வான் கெட்டு மாருதம் மாய்ந்து

அழல் நீர் மண் கெடினும்
தான் கெட்டல் இன்றிச்

சலிப்பறியாத் தன்மையனுக்கு
ஊன் கெட்டு உயிர்கெட்டு உணர்வு

கெட்டென் உள்ளமும் போய்

நான் கெட்டவா பாடித்

தெள்ளேணங் கொட்டாமோ.

வணங்கத் தலைவைத்து வார்கழல்

வாய் வாழ்த்த வைத்து

இணங்கத் தன் சிரடியார்

கூட்டமும்வைத் தெம்பெருமான்

அணங்கொ டணிதில்லை

அம்பலத்தே ஆடுகின்ற

குணங்கூரப் பாடி நாம்

பூவல்லி கொய்யாமோ.

நானே பொய்ண் நெஞ்சும் பொய்

என் அன்பும் பொய்

ஆனால் வீணையேன் அழுதால்

உன்னைப் பெறலாமே

தேனே அழுதே கரும்பின்

தெளிவே தித்திக்கும்

மானே அருளாய் அடியேன்

உணை வந்துறுமாறே.

அம்பர் புராணம்

அம்பிகைசெம் பொற்கிண்ணனத் தமுதனா
 னங் கொடுப்ப வழுகை தீர்ந்த
 செம்பவள் வாய்ப்பிள்ளை திருநாவுக்
 கரசரெனச் சிறந்த சீர்த்தி
 எம்பெருமக் கருமியைந்த கூட்டத்தி
 வரனடியா ரின்ப மெய்தி
 உம்பர்களும் போற்றிசைப்பச் சிவம் பெருகு
 மொலி நிறைத்தா ருலகமெல்லாம்

- சேக்ஷிப்பு -

அம்பிகை புராணம்

காரோமுகுங் குழலாளை கருணை வடிந்தொழுகும்
 இருகடைக் கண்ணாளை
 மூரவிள் நிலவெறிப்ப அழகொழுகப்
 புனுகொழுகும் முகத்தினாளை
 வாரோமுகுந் தனத்தாளை வடிவொழுகித்
 தெரிவரிய மருங்குலாளை.
 கீரோமுகும் பதத்தாளை அருணை உண்ணா
 முலையாளைச் சிந்தை செய்வாம்.

திருமந்திரம்

வாயு மனமுங் கடந்த மனோன்மணி
 பேயுங் கணமும் பெரிதுடைப் பெண்பிள்ளை
 ஆயும் அறிவுங் கடந்த அரனுக்குத்
 தாயும் மகனுநல் தாரமுமாமே.

ஏடங்கை நங்கை இறை எங்கள் முக்கண்ணி
 வேடம் படிகம் விரும்பும் வெண்டாமரை
 பாடுந் திருமுறை பார்பதி பாதங்கள்
 குடும்ப் சென்னிவாய்த்தோத்திரஞ் சொல்லுமே.

திருப்புகழ்

வேத வித்தகா சாமி நமோ நம
 வேல்மி குத்தமா சூரா நமோ நம
 வீம சூரிய காளா நமோ நம - விந்துநாத
 வீர பத்பசீர் பாதர் நமோ நம
 நீல மிக்கூ தாளா நமோ நம
 மேக சொத்தமா யூரா நமோ நம - விஞ்சிடாத
 போத மூராத்தபேர் போதா நமோ நம
 பூத மற்றுமே யானாய் நமோ நம
 பூர ணத்துளே வாழ்வாய் நமோ நம - துங்கமேவும்
 பூத ரத்தெலாம் வாழ்வாய் நமோ நம
 ஆறி ரட்டிநிள் தோளா நமோ நம
 பூஷ ணக்துமா மார்பார் நமோ நம - புண்டரீக
 ரீதி ருக்குநா மாதோடு சேயிதழ்
 மீதி ருக்குமே ராம்மாபு லோமகை
 வீர மிக்கஞ்சு பேர்மாதர் நீடினம் - நின்றுநானும்
 வேத வித்தகி வீமா வீராகினி
 விறு மிக்கமா வீணா கரேமக
 மேரு வற்றுவாழ் சரே சிவாகரே - யங்கராகி
 ஆதி சத்திசா மாதேவி பார்வதி
 நீவி துத்தியார் நீணாக பூஷணி
 ஆயி நித்தியே கோடிர மாதவி - யென்றுதாழும்
 ஆர்யை பெற்றசீ ராளா நமோ நம
 சூரை யட்டுநிள் பேரா நமோ நம
 ஆர ணத்தினார் வாழ்வே நமோ நம - தம்பிராவே.
- அருணசிநாதர்

கந்தவார் குழல் கோதி மாலையைப் புனைந்து
 மஞ்சலா ஸழகாக மேனிற் நிமிர்ந்து
 கண்ட மாலைகளான் ஆணிமுத்தனிந்து - தெருதூடே
 கண்டபேரை யெலா மவாவினிற் கொணர்ந்து
 வண்ப யோதரபார மேருவைத் திறந்து
 கண்களாகிய கூரவேலை விட்டெறிந்து - விலைகுறி
 வந்த பேர்களையே கையாலெலடுத் தணைத்து
 கொண்டு மேனி முறுவாயை வைத்திருத்தி
 மந்த மாருதம் வீசு பாயலிற்புணர்ந்து மயல்பூசை
 மங்கை மாரநுபோக தீவினெப் பவங்கள்
 மங்கியே கிடுமாறு ஞானவித்தை தந்து
 வண்டுலாவிய நீப மாலைசற்றிலங்க - வருவாயே
 இந்திர தாருவை ஞால - மீதிற் கொணர்ந்த
 சங்க பாணியனாதி கேசவ பரசுங்கனென்று
 வாழ் மணிமார்மன் வரவிக்ரமன்றன் - மருகோனே
 எண்டிசை சாமுகவேலை ஞால முற்றுமண்டு
 கந்தர்கு சேனை நீறு பட்டொதுங்க
 வென்று பேரோளி சேர்ப்ரகாசம் விட்டிலங்கு - கதிர்வேல்
 சந்திரசேகரி நாகபூஷணத்திய யண்டமுண்ட
 நாரணிபால் போஜனத்தியம் பைதந்த
 பூரண ஞானவேள் குறத்தி துஞ்சு - மணிமார்ப
 சண்டநீல கலாப வாசியிற்றிகழுந்து
 துஞ்சன் வாசன் மேவிவாழ் பதிக்குயர்ந்த
 துஞ்சைமாநகர ராஜ கோபுரத்தமர்ந்த - பெருமானே.

- அருணகிரிநாதர்

வாதினை அடர்ந்த வெல்விழியர் தங்கள்
 மாயம் தொழிந்து - தெளியேனே
 மாமலர்கள் கொண்டு மாலைகள் புனைந்து
 மாபத மணிந்து - பணியேனே
 ஆதியோடு மந்த மாகிய நலங்கள்
 ஆறுமுக மென்று - தெரியேனே.

ஆனதனி மந்தர ரூபநிலை கொண்ட
 தாடுமயிலென்ப - தறியேனே
 நாதமோடு விந்து வாசியுடல் கொண்டு
 நானிலமலைந்து - திரியாதே
 நாகமனி கின்ற நாதநிலை கண்டு
 நாடிஅதில் நின்று - தொழுகேனே
 சோதி உணர்கின்ற வாழ்வு சிவமென்ற
 சோஹமது தந்து - எனையாள்வாய்
 சூராக்குலம் வென்று வாகையொடு சென்று
 சோலைமலை நின்ற - பெருமானே.

கந்தரநுட்பி

உல்லா சதிரா குலயோ கவிதச்
 சல்லா பவினோ தனுநீ யலையோ
 எல்லா மறவென் ணையிழந் தநலன்
 சொல்லாய் முருகா சரடு பதியே.

மாமோ தியகல் வியுமெம் மறிவுந்
 தாமே பெறவே வர்தந் ததனாற்
 புமேன் மயல்பேர் யறமெய்ப் புணர்வீர்
 நாமே ணடவீர் நடவீரி ரினியே.

எந்தா யுமெனக் கருள் தந்தையுந்
 சிந்தர குலமா ணவைதீர்த் தெணையாள்
 கந்தா கதிர்வே வவனே உமையாள்
 மைந்தா குமரா மறநா யகனே.

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
 மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்க்
 குருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
 குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே.

கந்தாலங்காரம்

செல்பட்டு அழிந்தது செந்தூர் வயற்பொழில் தேங்கடம்பின்
மால்பட்டு அழிந்தது பூங்கொடி யார்மனம் மாமயிலோன்
வேல்பட்டு அழிந்தது வேலையுஞ் குரஞும் வெற்பும் அவன்
கால்பட்டு அழிந்ததின் கெந்தலை மேலயன் கையெழுத்தே.

ஆங்கா ரமுமடங் காரோடுங் கார்பர மாணந்தத்தே
தேங்கார் நினைப்பும் மறப்பும் அறார் தினைப் போதளவும்
ஓங்காரத் துள்ளொளிக் குள்ளே முருகன் உருவங்கண்டு
தாங்கார் தொழும்பு செய்யாரென்கெய் வார்யம் தூதருக்கே.

அபிராமி அந்தாதி

மணியே மணியி னோவியே
யொவிரு மணிபுனைத்த
அணியே யணியு மணிக்கழு
கேயனு காதவர்க்குப்
இணியே பிணிக்கு மருந்தே
யமரர் பெருவிருந்தே
பணியே னோருவரை நின்பத்ம
பாதம் பணிந்த பின்னே.

வின்னே திறிந்துள் ணடியாறைப்
பேணிப் பிறப்பறுக்க
முன்னே தவங்கள் முயன்றுகொண்
டேன் முதல் முவருக்கும்
அன்னே யுலகுக் கபிராமி
யென்னு மருமருந்தே
என்னே யினியுன்னை யான்மற
வாமனின் ரேத்துவனே.

தாமங் கடம்பு படைபஞ்ச
 பாணம் தனுக் கரும்பி
 யாமம் வயிரவர் ஏத்தும்
 பெரமுது எமக்கென்று வைத்த
 சேமம் திருவடி செங்கைகள்
 நான்கு ஒளி செம்மையம்மை
 நாமம் திரிபுரை ஒன்றோடு
 இரண்டு நயனங்களே.

தனம் தரும் கல்வி தரும்
 ஒரு நரஞம் தளர்வறியா
 மனம் தரும் தெய்வ வடிஷும் தரும்
 நெஞ்சில் வஞ்சயில்லா
 இனம் தரும் நல்லன வெல்லாம் தரும்
 அன்பர் என்பவர்க்கே
 கனம் தரும் பூங்குழலாள்
 அபிராமி கடைக்கண்களே.

ஆத்தாளை எங்கள் அபிராம
 வல்லியை அண்டமெல்லாம்
 பூத்தாளை மாதுளம் பூநிறத்
 தாளைப் புவி அடங்கக்
 கரத்தாளை அங்குச பாசாங்
 குசமுங் கரும்பு மங்கை
 சேர்த்தாளை முக்கண்ணியைத்
 தொழுவார்க்கு ஒரு தீங்கில்லையே.

பூத்தவளே புவனம் பதி
 னாங்கையும் பூத்தவன்னைம்
 கரத்தவளே பின் கரந்தவளே
 கறைக் கண்டனுக்கு
 முத்தவளே என்றும் முவா
 முகுந்தற்கு இளையவளே
 வாத்தவளே உன்னை யன்றி
 மற்றோர் தெய்வம் வந்திப்பதே.

மீணாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ்

தொடுக்குங் கடவுட் பழம்பாடற் தொடையின்
 பயனே நறைபழுத்த
 துறைத்தீந் தமிழின் ஒழுகு நறுஞ்சவையே
 அகந்தைக் கிழங்கையகழ்ந்
 தெடுக்குந் தொழும்பர் உளக்கோயிற் கேற்றும்
 விளக்கே வளர்ச்சிமய
 இமயப் பொருப்பில் விளையாடும் இளமென்
 பிடியே ஏறிதரங்கம்
 உடுக்கும் புவனங் கடந்து நின்ற
 ஒருவன் திருவள்ளத்தில்அழ
 கொழுச் சமூதிப் பார்த்திருக்கும் உயிரோவியமே
 மதுகரம் வாய்
 மடுக்குங் குழற் காடேந்து மிளவஞ்சிக்
 கொடியே வருகவே
 மலையத் துவசன் பெற்ற பெருவாழ்வே
 வருக வருகவே,

பெருந்தேன் இறைக்கும் நறை கூந்தற்
 பிடியேவருக முழுஞானப்
 பெருக்கே வருக பிறை மெளவிப்பெம்
 மான்முக்கட் சுடர்க்கிடுநல்
 விருந்தே வருக மும்முதற்கும் வித்தே
 வருக வித்தின்றி
 விளைக்கும் பரமானந் தத்தின் விளைவே
 வருக பழமறையின்
 குருந்தே வருக அருள் பழுத்த
 கொம்பேவருக திருக்கடைக்கண்
 கொழித்த கருணைப் பெருவெள்ளம் குடைவார்
 பிறவிப்பெரும் பிணிக்கோர்

மருந்தே வருக பசுங்குதலை மழவைக்
கிளியே வருகவே
மவயத்துவசன் பெற்ற பெரு வாழ்வே
வருக வருகவே

அபிராமி பதிகம்

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமோர்
கபடுவாராத நட்பும்
கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
கழுபினியிலாத உடலும்
சலியாத மனமும் அன்பகலாத மனவியும்
தவறாத சந்தானமும்
தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
தடைகள்வாராத கொடையும்
தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலுமோ
துன்பமில்லாத வாழ்வும்
துய்யநின் பாதத்தில் அன்புமுதவிப் பெரிய
தொண்டரோடு கூட்டுகண்டர்ய்
அலையாளி அறிதுயில் கொள்மாயன்து தங்கையே
ஆதிகடலூரின் வாழ்வே
அழுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுபாணி
அருள்வாமி அபிராமியே.

நாகபூஷணி அம்பாள் துதி

எனக்கென்றோர் தனிவரம் யான் சேட்கவில்லை
எனினத்தார் வாழ்வொன்றே கருதவில்லை
உங்க கெல்லா உயிர்களுமே சொந்தமென்ற
உண்மையை நான்ஒருபோதும் மறந்ததில்லை
சினங்கொண்டு தீங்கிழைக்குஞ் தீயர் தாழும்
சிவமுறவேண்டு மென்றே வேண்டுகின்றேன்
தங்க கொருவரோப் பில்லாத்தாயே! இந்தத்
தாரணியில் சாந்தியையே தருவாய்ந்தேயே.
நயினா க. இராமச்சந்திரன்

நயினை மான்மியம்

பெற்றதா வண்ணை பெறுமுயி ரணைத்தும்
 பேணலா வண்ணை பெற்றிடுவோர்
 உற்றதா வண்ணை விரும்பிய அனைத்தும்
 உதவலா வண்ணை எக்கலையும்
 செற்றதா வண்ணை உலகோடு வானுந்
 தொழுதலா வண்ணை என்றென்றும்
 பற்றதாங் கருணை பொழிதலா வண்ணை
 பராபரை நாக ழட்ஞியால்.

- நயினை நாகமணிப்புவார் -

தோத்திரத்திரட்டு

மங்கல மணம்பரவு மலர்தலைக் காலைபோல்
 மனமாயவிருள் போக்குவரய்
 மாசிலாத் தென்றல்போல் வந்தெனது சோர்வினை
 மாற்றிமனவீறு தருவாய்
 பொங்குதிரை ஆழிபோல் என்னுள்ளம் ழரிக்கப்
 பொதுவேத முரசொலிப்பாய்
 புன்பட்ட நெஞ்சிலே வெண்பட்டு நிலவெனப்
 போந்துசாந்தம் அளிப்பாய்
 செங்கதிர் நூயிறேன வேயெனது சித்தமிசை
 திவ்யஞானம் பொழிகுவாய்
 சிங்கமென வீரமும் திருமூலர்யோகமும் திருக்குறளின்
 வாழ்வும் அருளாய்
 துங்கமிகு நயினையில் தங்கியே புவனத்தனைக்
 காத்து அருள்அன்னைபே
 சதாசிவ மனோன்மணி சிதாகாச ஒம்சத்தசக்தியே
 போற்றி போற்றி.

- சுந்தரனந்த பாரதியார் -

வந்த மண்பத்தின் இருமருங்குழன்ள பாடல்கள்

பூரணி புராதனி சுமங்கலை சுதந்தரி

புராந்தகி தரியம்பகி எழில்
புங்கவி விளங்கு சிவ சங்கரி

சகல்ரதள புஷ்பமிசை வீற்றிருக்கும்
நாரணி மனாதீத நாயகி குணாதீத

நாதாந்த சக்தி என்றுன்

நாமமே உச்சரித் திடுமடியர் நாமமே
நானுச்சரிக்க வசமோ

ஆரணி சடைக்கடவுள் ஆரணி எனப்புகழ்

அகிலாண்ட கோடி சன்ற
அன்னையே பின்னையுங் கண்ணியென மறைப்பேசும்
ஆனந்தரூப மயிலே

வாரணையும் இரு கொங்கை மாதர்மகிழ்
கங்கை புகழ் வளமருவு தேவை அரசே
வரைராச னுக்கிருகண் மணியாய் உதித்தமலை
வளர் காதலிப்பெண் உழையே.

- தாயுமானசவாமிகள் -

சக்திபை ரவி கெளரி அக்கணியு முக்கணீ

சடாதரி சடாட்சரத்தி சங்கரி சுமங்கலி

மதங்கியரு எம்பிகை சவுந்தரி சண்ட சண்டி

உத்தமி பராபரை மனோன்மணி சிவானந்தி

யுணையிமைய முதவுமங்கை உலகுதவு மன்னையா

மனை பொன்னினம்பலவு ருடனிடமகிழ்ந்து மேவு

கித்திய கல்யாணி சாம்பவி புவன கெளமாளி

நிமல மகமாயி யென்றே நெஞ்சில் நிதமுந் நினைவு

தந்துனை வணங்கவரு நின்ணடியவர்க் கருஞ்சுவாய்
 நத்துலூ சுத்தமணி மெத்து நயினா நகரில்
 நானுகுறை யாழின் மொழியே நாகமணியும் பரமர்
 பாகமுறு மேகசிவ நாக சஸ்வரி யம்மையே:
 - வரகவி திரு. சி முத்துக்குமாருப் புலவர்.

ஓம் சக்தி சக்தி சக்தியென்று சொல்லு கெட்ட
 சஞ்சலங்கள் யாவினையும் கொல்லு
 சக்தி சக்தி சக்தியென்று சொல்லி அவள்
 சந்திதியிலே தொழுது நில்லு
 ஓம் சக்தியருளா ஒலகில் ஏறு ஒரு
 சங்கடம் வந்தாலிரண்டு கூறு
 சக்தி சில சோதனைகள் செய்தால் அவள்
 தன்னருளென் நேமனது தேறு.

நாஸ்வர வயது

அப்பருக்கு எண்பத்தொன்று அருள்வாத ஒரருக்கு
 சேப்பியநா லெட்டிலில் தெய்வீகம் - இப்புலியில்
 சந்தர்க்கு மூவாறு தொன்னான் சம்பந்தருக்கு
 அந்தம் பதினா றறி.

நாஸ்வர துதியும் திதியும்

பூழியர்கோள் வெப்பெருமித்த புகவியர்கோள் கழல்போற்றி
 ஆழிமிசைக் கல்மிதப்பில் அனைந்தபிளான் அடிபோற்றி
 வாழிதிரு நாவலூர் வன்றோண்டர் பதம்போற்றி
 ஊழிமலி திருவாதலூர் திருத்தாள் போற்றி.

சித்திரைச் சதயமப்பர் சிறந்த வைகாசிமூலம்
 அத்தரைப் பணிசம்பந்தர் ஆனிமா மகத்திலந்த
 முத்தமிழ் வாதலூர் முதியநல் வாடிதன்னில்
 சுத்தமாஞ் சோதிநாளில் சுந்தரர் கைலைசேர்ந்தார்.

பன்னிரு திருமுறை பாடிய செல்வர்

திருஞான சம்பந்தர் வாகிசர் குந்தரர்
 திருவாதலூரர் மற்றைத்
 திருமாளிகைத்தேவர் சேந்தனார் கருவூரர்
 தெள்ளு பூந்துருத்தி நம்பி
 வருஞான கண்டராதித்தர் வேணாட்டடிகள்
 வாய்த்த திருவாளியமுதர்
 மருவு புருடோத்தமர் சேதிராயர் மூவர்
 மன்னு திருவாலவராயர்
 ஒருகாரைக் காலம்மை ஜயதிகள் சேரமான்
 ஒளிர்கீரர் கல்லாடர்தாம்
 ஒண்கபிலர் பரணர் மெய்யணரிளம் பெருமாளோ
 டோங்கும் அதிராவடிகளார்
 திருமேவு பட்டினத் தடிகளோடு நம்பியாண்டார்
 நம்பி சேக்கிழாரும்
 சிவநெறித் திருமுறைகள் பன்னிரண்டாறு செய்த
 தெய்வீகத் தன்மையோரே.

அறுபத்துமூவர் துதி

ஒப்பினோடுயர்வு இகந்தவன்
 உவந்தினி தருள
 அப்புராதனன் தோழரும்
 அருண் மொழிக் கவிஞர்
 செப்பு மேன்மையின் ஒண்பதிற்று
 எழுவர் செம்மலர்த்தாள்
 வைப்பின் நாவினு மனத்தினுஞ்
 சிரத்தினும் மணப்பாம்.

தத்து முதெயில் மூன்றுந் தழல் எழு
 முத்து மூரல் முகிழ்த்த நிராமய
 சித்து மூர்த்திதன் தாளினைசேர் அறு
 பத்து மூவர் பதமலர் போற்றுவாம்.

சேக்கிழார் துதியும் திதியும்

கில்லைவாழ் அந்தணரே முதலாக சீர்படைத்த
 தெல்லையதாந் திருத்தொண்டத் தொகையடியார் பதம்போற்றி
 ஒல்லையவர் புராணகதை உலகறிய விரித்துரைத்த
 செல்வமலி குன்றத்தூர்ச் சேக்கிழார் அடிபோற்றி.

பாடிய சம்பந்தர் வைகாசிமூலம் பயிலுமப்பர்
 நீடிய சித்திரமாதச் சதய(ம)நிறைவண் நொண்டர்
 ஆடியிற் சோதி திருவாதலூரர் நல்லானிமகம்
 தேடிய சேக்கிழார் வைகாசிப்பூசஞ் சிறந்தனரே.

நம்பியாண்டார்நம்பி துதி

சீராருந் திருமுறைகள் கண்டதிறம் பார்த்திபளாம்
 ஏராரும் இறைவனையும் எழிலாரும் நம்பியையும்
 ஆராத அன்பினுடன் அடிபணித்தங் கருள்விரவச்
 சோராத காதல்மிகுந் திருத்தொண்டர் பதம்துதிப்பாம்.

என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால்
 ஒன்று காதலித் துள்ளமும் ஒங்கிட
 மன்றுளாடிய யாரவர் வான் புகழ்
 நின்ற தெங்கும் நிலவி உலகெலாம்.

தொண்டர்தம் பெருமை செல்வும் பெரிதே

ஆறாத் துயர்கொண் டடியேன் சலிப்ப
 அது செவியில்
 ஏறாம் வேயிருந் தால்ளன்செய் வேன்? எங்கள்
 ஈசற்கொரு
 குறாகி, யண்ட முதலாய், இளமை
 குவவுதவப்
 பேறாகி வாழ்பவளே, குன்றை வாழும்
 பெரியம்மையே.

ஆய்முத்துப் பந்தரின் மெல்லணை
 மீதுன் அருகிருந்து
 “நீமுத்தம் தா” வென்று அவர்கொஞ்சும்
 வேளையில், நித்தநித்தம்
 வேய்முத்தரோ(டு)என் குறைகள்
 எல்லாம்மெல்ல மெல்லச் சொன்னால்
 வாய் முத்தம் சிந்தி விடுமோ? நெல்
 வேலி வடிவன்னையே.

சுரும்புமுரல் கடிமலர்ப்பூங் குழல் போற்றி;
 உத்தரியத் தொடித்தோன் போற்றி;
 சுரும்புருவச் சிலைபோற்றி; கவுணியர்க்குப்
 பால்சுரந்த கலசம் போற்றி;
 இரும்புமனம் குழுத்து, என்னை எடுத்தாண்ட
 அங்கயற்கண் எம்பி ராட்டி
 அரும்பும்இள நகைபோற்றி; ஆரண்து
 புரம் சிலம்பும் அடிகள் போற்றி.

வைய நீடுக மாமழை மன்னுக
 மெய் வீரும்பிய அன்பர் விளங்குக
 சைவ நன்னெறி தான்தழைத் தோங்குக
 தெய்வ வெண்டிரு நீறு சிறக்கவே.

முற்றும்.

போஸ்கோ பதிப்பகம் - நல்லூர்.